

ffudet ikke fuldeltigen naae 2,100,000 Rbd. afrundet efter Hundreder; det er opført med 2,088,800 Rbd.; men, naar man gaaer noget længere tilbage, til Finantsaaret 1854—55, saa udgjorde det virkelige Tilffud et langt større Beløb, nemlig circa 2,749,400 Rbd. Vel var dette, som ogsaa Thinget bekendt, foranlediget ved ganske extraordinære Udgifter i Finantsaaret 1854—55, men man tør dog alligevel, ved at anfslaae Tilffudet for det næste Finantsaar, ikke blive staaende ved de fornævnte i Statsbudgettet for indværende Aar opførte 2,088,800 Rbd. Det er nemlig Monarchiets Finantsministers Hensigt at forelægge det først sammentrædende Rigsraad en formeentlig aldeles fornøden Lov om en Forbedring af de under Monarchiets Fællesadministration og under Krigsministerierne hørende Embedsmænds og Betjentens Gagering, som vil medføre en væsentlig Forøgelse af de fælles Udgifter, ligesom de nærværende høje Priser paa alle Forbrugsgjenstande vil bevirke en Forhøielse af andre Udgiftsposter.

juncturene i Europa indtraadte, og som er opført i Statsbudgettet, saa vil fremdeles der ved en Hovedindtagtspost formindskes med et betydeligt Beløb. Men paa den anden Side tør det ved at anfslaae Størrelsen af det omhandlede Tilffud fra Kongeriget ei oversees, at der tør ventes en ikke ringe Forøgelse af flere Hovedindtagtsposter, navnlig Told- og Brændriaafgifterne og Domainetraderne. I Genhold hertil har Ministeriet nu calculeret Tilffudet til 2,400,000 Rbd., som er noget over 300,000 Rbd. høiere end det Tilffud, der udkommer efter Statsbudgettet for indværende Finantsaar. Jeg gjentager, at dette Overflag naturligtvis er calculatorisk, men for mit personlige Vedkommende har jeg, i Genhold til hvad de foregaaende Aars Erfaring har lært, med Hensyn til Udviklingen af Monarchiets og derunder især af Kongerigets pecuniaire Kræfter, den Forventning, at, naar ikke extraordinaire Tilfælde indtræffe, saa vil Resultatet idetmindste ikke blive ugunstigere end det her calculerede.

Da der fremdeles ikke er Udftgt til, at Drefundstoden i næste Finantsaar vil kunne naae det Beløb, den indbragte, for Krigscon-

Dette forudskiftet om denne Hovedfactor i Kongerigets finantsfelle Stilling, som mangrundslovmæssig er pligtig at optage, skal jeg nu gaae over til at fremhøve:

Kongerigets særlige Indtægter, forsaavidt de ikke forlods anvendes til Dæfning af tilsvarende Udgifter, hvilket t. Ex. er Tilfældet med Stempelpapirs- Intraderne og Bispe- tienderne, udgjøre:

1) directe Skatter	3,873,000 Rbd.
2) indirecte Afgifter	1,530,000 —
3) islaandffe og særveffe Intrader	41,400 —
4) adffillige Indtægter	236,100 —

Samtlige Indtægter 5,680,500 Rbd.

Kongerigets særlige Udgifter, forsaavidt de ei i nogle ganske enkelte mindre betydelige Tilfælde, saasom Stutterievæsenet, de kongelige Haver, de civile Straffeanstalter, forlods afholdes af Indtægterne, udgjøre:

1) Rigsdagen	60,000 Rbd.
2) Indenrigsministeriet	1,653,269 — 27 f.
3) Justitsministeriet	646,356 — 54 —
4) Kultusministeriet	249,915 — 55 —
5) Kongerigets Statsgjæld	52,500 — „ —

Kateris 2,662,041 Rbd. 40 f. 5,680,500 Rbd.